

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3088/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радован Ракић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства - Привредни суд у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж рр 2/21 од 27.01.2021. године, у седници одржаној 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж рр 2/21 од 27.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж рр 2/21 од 27.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Прр1 246/2020 од 05.11.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је другим ставом изреке обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, исплати износ од 1.559.588,44 динара. Трећим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражена исплата законске затезне камате на досуђени износ накнаде имовинске штете почев од 24.03.2010. године, као дана отварања стечајног поступка, до дана исплате. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 51.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж рр 2/21 од 27.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље, жалба тужене делимично усвојена, делимично одбијена, првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима, тако што је снижена обавеза тужене за накнаду трошкова поступка са досуђеног износа на износ од 34.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности, до исплате, у преосталом побијаном а непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилца је благовремена изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужилца као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, имајући у виду да се предмет тужбеног захтева и одлука у делу који се ревизијом побија односи на камату као споредно потраживање. Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о камати, као о споредном захтеву тужилца, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**